

gerne bedre, end hvis vi ikke vedtog det her lovforslag. Og da Enhedslisten jo er et pragmatisk og resultatorienteret parti, der gerne tager de små gevinster med, stemmer vi også for det her forslag.

Kl. 11:06

Formanden:

Tak. I ordførrækken er det fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 11:07

(Ordfører)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det her er sådan et forslag, som ikke mange har lyst til at læse. Det er jeg helt sikker på, for det er smadderhamrende teknisk og kompliceret. Men nu skal jeg prøve at gøre det rigtig enkelt.

Det handler om netselskaberne, altså dem, der har min og din måler til el derhjemme, og dem, der har ledningerne. Det er jo monopolvirksomheder, og det handler om, hvor meget de må tjene. For 5 år siden lavede vi faktisk en aftale, der satte loft over, hvor meget de må tjene. Det har så bare vist sig, at den måde, den bekendtgørelse, der var, er blevet administreret på, ikke har holdt vand i byretten, kan man lidt populært sagt sige. Nu kommer der så en lovgivning, der siger, at der er et maksimum for, hvor meget de må tjene.

Det har været en rigtig, rigtig lang og sej kamp, for netselskaberne har selvfølgelig lobbyet kraftigt for, at de må tjene mere, og nogle af os har virkelig prøvet at få dem slået tilbage i det, for når vi snakker om monopoler, er det os herinde, der skal lave forbrugerbeskyttelsen. Det er så faktisk lykkedes at få sat et loft, og vi vil selvfølgelig følge nøje, at det rent faktisk også betyder, at der ikke er huller i det her, som gør, at netselskaberne alligevel kan tjene mere end det, der er vores hensigt med det. Det er det ene.

Det andet har været at sikre, at vi som forbrugere har adgang til vores egne data – de data, der kommer ud af måleren – og at vi får dem, uden at skulle betale et ekstra vederlag. Det er nogle forbrugere blevet stillet over for. De ville gerne have deres egne data, fordi de ville have et andet selskab til at sælge el til dem, og de har så fået at vide af netselskabet: Jo, det kan I da godt få, men så skal I bare betale et par hundrede kroner om måneden. Det er selvfølgelig fuldstændig urimeligt.

Nu står der i den tillægsbetænkning, vi har fået lavet, at de her data vil blive flyttet over på neutral grund. Det betyder, at der kommer mere lige konkurrence mellem elhandelsselskaber.

Det betyder f.eks., at de små selskaber som Modstrøm eller Natur-Energi får mere uhindret adgang til rent faktisk at kunne være på markedet – når ikke denne, men den næste lov bliver vedtaget i næste samling. Det andet, der står i tillægsbetænkningen, er, at vi kan få de her data, uden at vi skal betale noget særskilt vederlag.

Hvis det lyder kompliceret, så læs tillægsbetænkningen og glæd jer over, at det faktisk er lykkedes at komme et skridt videre med at beskytte forbrugerne og med at give de små selskaber mere lige og frie konkurrencevilkår over for de store selskaber på markedet.

Kl. 11:09

Formanden:

Ja tak. Der er ikke flere, der har markeret, at de ønsker at få ordet. Og det vil sige, at vi går til afstemning.

Kl. 11:10

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 96:

Forslag til lov om hæftelse for børns erstatningsansvar.

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsættelse 17.12.2008. 1. behandling 23.01.2009. Betænkning 16.04.2009. 2. behandling 05.05.2009).

Kl. 11:10

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. René Christensen ønsker at udtale sig.

Kl. 11:10

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Lov om hæftelse for børns erstatningsansvar er vi i Dansk Folkeparti rigtig glade for, og vi ser frem til, at det får forældrene på banen igen i forhold til deres børn og unge. Det, som vi har hæftet os ved her, er, at forældrene nu bliver gjort økonomisk ansvarlige for deres børns handlinger, dog op til et vist beløb. Vi ser selvfølgelig ikke frem til, at så mange som muligt skal betale for deres børns handlinger, men vi ser frem til, at forældrene påtager sig deres ansvar og får forklaret deres børn, hvad der er rigtigt og forkert – altså igen, at ansvaret for børnene kommer tilbage til forældrene.

Vi har selvfølgelig også i den forbindelse afgivet en betænkning til forslaget, hvor vi også har givet vores politiske mening til kende.

Kl. 11:11

Formanden:

Ja tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er en højst besynderlig udvikling, vi oplever i denne tid, hvor der bliver sagt, når der opstår problemer, når der bliver begået lovovertrædelser i bunden af samfundet, at det er børnenes skyld. Børnene skal spærres inde. Der bliver sagt, at det er forældrenes skyld. Forældrene skal straffes. Man taler overhovedet ikke om, hvorvidt det er de ansvarlige politikeres skyld, som fører den politik, de har gjort igennem flere år, som ofte er årsag til de problemer, der opstår.

Når det så er nogle i toppen af samfundet, der begår lovovertrædelser, er der ikke nogen, der siger, at det er deres forældres skyld. Jeg ville da gerne høre, om justitsministeren mener, at skatteministerens forældre skal straffes for det grundlovsbrud, som skatteministeren har tilstået han har begået. Der er der flere milliarder, som er blevet udbetalt uden nogen lovhjemmel – et klart grundlovsbrud, som er en af de alvorligste forbrydelser, vi overhovedet kan forestille os i vores land. Er det så forældrene til skatteministeren, der skal hæfte der?

Hvordan er det, man forestiller sig, at vi kan undgå, at dem i toppen begår forbrydelser? Det kunne være, man skulle begynde at overveje, at hvis vi gerne vil have et samfund, hvor man forstår, at det er forkert at overtræde loven, at dem i toppen så skal være nogle gode rollemodeller

og ikke selv skal lave lovovertrædelser. Når det så sker, oven i købet så grove ting som grundlovsbrud, siger man: Nå ja, det er jeg ked af, og så går vi bare videre, uden at det har nogen som helst konsekvenser.

Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at Dansk Folkeparti, der igen og igen taler om, hvor vigtigt det er med konsekvens, overhovedet ikke mener, at det har nogen som helst betydning, at der er konsekvens, når det er dem i toppen af samfundet, der begår lovovertrædelser. Det er kun dem i bunden, der skal straffes.

Kl. 11:13

Formanden:

Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil gerne give lovforslaget her nogle få ord med på vejen om Socialdemokraternes stilling til det, for da vi havde førstebehandlingen af forslaget, var vi positivt indstillede, men dog afventende, fordi vi ville vente og se de svar, der kom på de mange spørgsmål, vi havde.

Fra Socialdemokraternes side skal der ikke være nogen tvivl om, at vi ikke har noget imod, at forældre skal mere på banen og tage langt mere ansvar for deres børns handlinger. Men vi er altså endt med at sige, at vi vil stemme imod det her forslag, fordi når man lægger det, der er i forslaget, sammen, vil det ikke komme til at rykke noget som helst.

I dag er det sådan, at hvis et barn begår noget kriminelt, eksempelvis noget hærværk, er det barnet selv, der ender med at få regningen og være erstatningspligtig. Det, der sker med det her lovforslag, som nu bliver vedtaget, er, at forældre, selv om de ikke har tilsidesat deres tilsynspligt, og selv om de måske endda har gjort alt, hvad de kunne for at påvirke børnene til, at de skulle opføre sig ordentligt, skal betale en del af den regning, som børnene i dag skal betale. Der er altså ikke tale om, at bøden eller hæftelsen bliver større, men at forældrene overtager en del af det erstatningsansvar, som børnene har i dag.

Så kan man stille sig selv spørgsmålet: Vil den her frygt for at få en økonomisk sanktion få nogen forældre til at blive bedre opdragere? Jeg tror, de fleste ikke vil bekymre sig synderlig meget om det. Rigtig mange, som har en familieforsikring, vil blive dækket ind. Det er kun forsikringsselskaberne, der på den lange bane vil vinde på det her. Dem, som ikke har nogen familie-

forsikring, kan til gengæld, hvis de slet ingen penge har, ende med at blive fritaget for at betale.

Men der, hvor det hele falder fuldstændig sammen, er, når man ser på, hvordan man så skal få forældrene til rent faktisk at betale de her 7.500 kr., som lovforslaget nævner. Ja, der er vedtagelsen altså sådan, at hvis et barn har begået noget kriminelt, skal man som den, der har bilen, der er blevet sparket til, eller containeren, der er blevet brændt af, selv gå hen at anlægge et civilt søgsmål mod barnets forældre. Hvis barnets forældre så ingen penge har eller ikke ønsker at bidrage til at få opklaret sagen og få domstolsbehandlingen hurtigt overstået, så vil det her trække ud. Jeg ved ikke, hvem man forestiller sig gide ligge i en eller anden domstolskrig i årevis for 7.500 kr., og hvem forestiller sig i øvrigt, at det her forslag på nogen som helst måde vil forhindre noget af det hærværk, som vi meget gerne vil til livs?

Vi er enige i, at ungdomskriminalitet skal bekæmpes. Vi er enige i, at man skal gøre det på en helt, helt anden måde, end man gør i dag. Men det her forslag er noget sjusk. Forsikringselskaberne er de eneste vindere. Alle andre almindelige mennesker rundt omkring i samfundet vil ende med at være forsikret mod det her, og dem, som ingen penge har, vil ende med at blive friholdt. Der kommer ikke til at være ret mange, der vil få den her forældrehæftelse, og det er sikkert udmærket, for det kommer ikke til at virke.

Hvis man endelig ønsker at ville straffe forældre, skulle man have gjort det sådan, som man gør eksempelvis med spritbilister. Der siger man, at dem, der tjener mest, altså også skal have det største smæk. Det vil sige, at der er en eller form for lighed i, hvordan smækket rammer. Det ville man have gjort, hvis man havde villet lave en økonomisk progression. I stedet for skal beløbet nu være det samme, og man må da være ærlig at sige, at for direktørens pengepung er 7.500 kr. ikke det største smæk, men for en, der ingen penge har, er det noget, der kan mærkes rigtig meget.

Problemet med det her lovforslag er, at det overhovedet ikke hjælper forældre, der har problemer med deres børn. Det giver ikke andet end angst for en økonomisk straf. Men hvorhenne er forældrekurserne? Hvorhenne er medinddragelsen? Hvorhenne er hjælpen til forældrene

til at påtage sig det ansvar, de har? Det er der ikke meget af. Derfor ender Socialdemokraterne med at stemme imod, selv om vi sådan set synes, at hensigten er god nok, nemlig at man skal få forældre til at tage mere ansvar for deres børn, men det er bare ikke det, man opnår med det her forslag.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og det vil sige, at vi også her går til afstemning fra medlemmernes pladser.

Kl. 11:17

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 59 (V, DF, KF, LA og Pia Christmas-Møller (UFG)), imod stemte: 50 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 80:

Forslag til folketingsbeslutning om at afskaffe ungdomsrabatten ved overtrædelser af straffeloven.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 13.01.2009. 1. behandling 13.03.2009. Betænkning 30.04.2009).

Kl. 11:18

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning.